DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXIV. évfolyam, 9. szám. 1980. szeptember Ára: 4,- Ft

MELLÉKLETTEL



CSORBA PIROSKA:

Jön az ősz

Jön az ősz — didereg,
peregnek a levelek.
Zöldjük fáradt barnaság,
pőrén táncol a faág.

Jön az ősz — madarak
tőle messze szállanak.
Hervadt fényű már a Nap,
az ég egyre rongyosabb.

Jön az ősz — rádlehel,
fáradt, szomorú leszel,
fákról eső csepereg,
tócsa tükre reszketeg.

Jön az ősz — hol a nyár?
Ki az, aki rátalál?
Láttam: fecske szárnyán ült,
rámnevetett s elröpült.

GÁBOR ÉVA rajza



ÜZENI

Kedves Barátaink!

A múlt héten tótágast állt otthon a világ; semmi sem volt a helyén. Kitaláltátok: festők jártak nálunk. Nagyon izgalmas volt már az érkezésük is: festékes bödönt, hatalmas ecseteket, vödröket hoztak és két óriási létrát. Mi voltunk Dörmögő Dömötör hadsegédei, szőnyegeket göngyölítettünk fel, fiókokat raktunk ki meg be. Megtaláltunk régen keresett és nem is keresett dolgokat. (Mackó eltűnt nyuszija például a szekrény mögött lapult. Hogy megörült neki Mackó!) Esténként söprögettünk, felmostunk. Ha látnátok, hogy milyen szép lett a szobánk! Nem ám csak a fala, hiszen most minden friss, jó szagú és tágas. A festő bácsi megígérte, hogy majd megtanít bennünket is létrával ide-oda lépegetni, ahogyan ő teszi munka közben. De ehhez még nőnünk kell egy keveset. Láttátok már, hogyan kell meszelni?

Júliusi lapszámunk fejtörőjének megfejtése: három vagy négy korona rajza. Aki ennyit küldött Dörmögő Dömötörnek, az tudta, hogy a kanál, a tó vize és a falitükör csak fénylik, de nem világít. Az sem baj, ha valaki az ablakot is közéjük sorolta, hiszen az üveglap önmagában nem világít, csak ha villanyt gyújtanak mögötte.

Könyvjutalmat az alább felsorolt olvasóinknak küldünk: *Agóts Melinda, Bíró László, Csengery Dániel, Csörsz Rumen István, Gordon Árpi, Pataki Szilvi, Pásztor Eszter, Skokán Kriszti* és *Ildi, Szíjártó Csaba, Zeley Réka,* Budapest — *Baksa Éva,* Vecsés — *Fülöp Andrea,* Várpalota — *Golden Dániel, Takács Szilvi* és *Merhala Ferike,* Veszprém — *Kottsieper Tamás,* Balatonvilágos — *Magyar Anita* és *Öcsi,* Paks — *Marosi Tibike,* Biharkeresztes — *Németh Krisztina,* Sopron — *Paár Orsi, Kati* és *Hajni,* Nyúl — *Rákóczi Tamás* és *János,* Kiskunhalas — *Richter Ingrid,* Sárosd — *Sági Zsuzsa,* Dunakeszi — *Surin János,* Békéscsaba — *Szabó Gábor Dániel,* Kiskunhalas — *Takács Edina* és *Lilla,* Pomáz — *Takács Gábor,* Zalaegerszeg — *Tamás Angéla* és *János,* Mezőpeterd.

Minden óvodásnak és iskolásnak jó évnyitót!

Szeretettel üdvözöl benneteket két jó barát: Fickó és

— Azt mondtad: Anya?

Nem tudtam Anyára figyelni, olyan hangosan kiabáltál, Nyauli.

Nem csoda, mikor kint rekedtél a lépcsőházban.

— Nyáu! — feleltem neked bátorítóan.

Anya könyörgésre fogta a dolgot.

— Mondd szépen: Anya!

Csakhogy én Anyát nem szoktam megszólítani. Mint ahogy magamat sem szoktam.

Anya egyszerűen van, és többnyire ott van, ahol lennie kell. Minek szólongassam akkor.

— Anya! — mondta anya követelőn.

— Anyau! — csúnya nyelvbotlás volt tőlem. De Anya reménykedni kezdett.

— Anya! — mondta újra.

— Anyau! — zártam le a vitát.

Később minden rendbe jött.

— Majd leszoksz a nyávogásról — vélte Anyau.

Szerencsére nem válaszoltam.

— Fogsz te majd beszélni!

Egyelőre hallgattam.

Jó kedvünk lett.

De ezt már te is tudod, Nyauli, mert éppen akkor surrantál be a lépcsőházból.

Együtt voltunk megint mind a hárman.

*

Nálunk mindig mindenki keres valakit. Én téged, Anyau engem. Csak te nem keresel senkit, Nyauli. Mert pontosan tudod, ki hol van. Nem is nézel oda, mégis tudod. Azért ülsz olyan nyugodtan a kalaptartóban. Alattad meg zajlik az élet.



GÖDRÖS JÚLIA:

NYAULIVAL EGY HÚRON

(Hangulatjelentések egy világméretű lakásból)

Legközelebb én is felmászok hozzád. Onnan lessük Anyaut.

Hogy fog sopánkodni szegény! Még a hajszárítót is elteszi, még kávét sem darál!

Csak minket szólongat.

Mi meg szép csendben lemászunk a kalaptartóból, és az ölébe ugrunk.

Anyau általában érti a tréfát.

Általában.

*

Nagy voltál, Nyauli!

Ahogy végigfeküdtél a fehér blúzon. (Egy perce vasalta ki Anyau.)

Még mosdottál is. Ott a blúzon fekve.

Még rám is néztél, hogy mindezt látom-e?

Láttam.

De Anyau is meglátta.

És jött, ami jött.

Most aztán hátat fordítasz a világnak, s a falat bámulod. Ha szólítalak, nem felelsz.

Pedig remek hecc volt, nem vitás.

Ezt mondaná Anyau is, *ha merné.*

*

Én az ajtót nem kinyitom vagy becsukom. *Én nyitogatom.*

A függönyt meg *húzogatom.* Egyebek között.

A szőnyegről is miket beszélhetnék! És a székek... a székek!

Te meg mindig ott vagy, ahol én, Nyauli. Természetesen.

— Egy húron pendültök — csóválja a fejét Anyau.

A hangja meg azt mondja: — Megbolondít ez a gyerek meg ez a macska. Habár... egészen jól elvannak együtt.

*

Nyauli, én nem lepődnék meg, ha fehér inget hordanál és fekete nadrágot. Ha karodat nyújtanád Anyaunak, és sétálni mennétek.









De, ha kötényt kötnél, hogy segíts a konyhán, azon sem lepődnék meg.

Csak mosolyognék, ha egyszer az autóbuszon kérnéd a jegyemet vagy levelet nyújtanál át, bőrtáskával az oldaladon.

Megjelenhetnél a tévében is, keringőt táncolnál a jégen, fekete farkad hajladozna erre-arra.

Én majdnem semmin sem lepődöm meg, Nyauli, annyi köröttem a furcsaság.

De Anyautól azért megkövetelem a rendet.

Csak hozza a reggelimet mindig ugyanakkor és ugyanúgy.

És ő maga is legyen mindig ugyanolyan.

A múltkor haj helyett törülközőt tett a fejére.

Tátva maradt a szám.

Minden lehetséges!

*

Néha Anyau a szomszéd Nénivel átenged a Bácsihoz.

Te oda nem jöhetsz velem, Nyauli. Ha a Bácsi meglát, köhögni kezd, és kiütéseket kap.

A Bácsi egyhelyben ül, rádiót hallgat, és néz. Többnyire egyfelé.

Ritkán beszél, és nagyon hangosan. Mindig megijedek, ha megszólal.

Azt hiszem, a Bácsi irigyel engem. Ő nem tud futni, csak úgy lépeget, mint én a legelején. Ha elesik, abból mindig baj van.

A Bácsi azt szeretné, ha szemben ülnék vele, és nagyritkán én is mondanék valamit.

A Bácsi sosem érti, mit csinálok, nem tudja, hol vagyok, mire jobbra fordítja a nyakát, én már balról jövök be a szobába, mire balra fordítja, már jobbról.

A Bácsi némán ül, de pontosan tudom, hogy egyre mérgesebb.





Ha én is fáradt vagyok már, könnyedén leejtek egy hamutartót.

Ilyenkor a Bácsi kitör, és a Néniért kiált. A Néni kézenfog, és hazavezet.

A Bácsi végre csendben ülhet.

Ahogy egész nap.

Én vagyok az egyetlen látogatója. Tán még örül is nekem. Csak a maga módján.

Ő a Bácsi. Olyan, amilyen. Te is olyan vagy, amilyen vagy, Nyauli.

És én is olyan vagyok, amilyen vagyok.

*



STUIBER ZSUZSA rajzai

Anyau mesél.

Minden este ugyanazt meséli. A hajós mesét.

A mese csak annyi, hogy egy hajó úszik a tengeren.

Egyszerre felgyújtottam a kislámpát, és aznap este a hajón is kigyulladtak a lámpák.

Te is hamar rákerültél a hajóra, Nyauli. Aztán a gumikacsa is, a mosógép is, a pamut is, a körte is.

Még nagyobb hajóra lesz szükség.

Hogy ráférjenek a fák, a kövek, az autók és a szemetes kocsik.

És akkor még a lovak, meg a repülőgépek.

*

Úszik a hajó.

Mindannyian rajta vagyunk.

Jó szelünk van. Az irány is megfelelő.

Anyau betakar, és kimegy őrködni a fedélzetre.

Mindenki a helyén. Minden rendben.

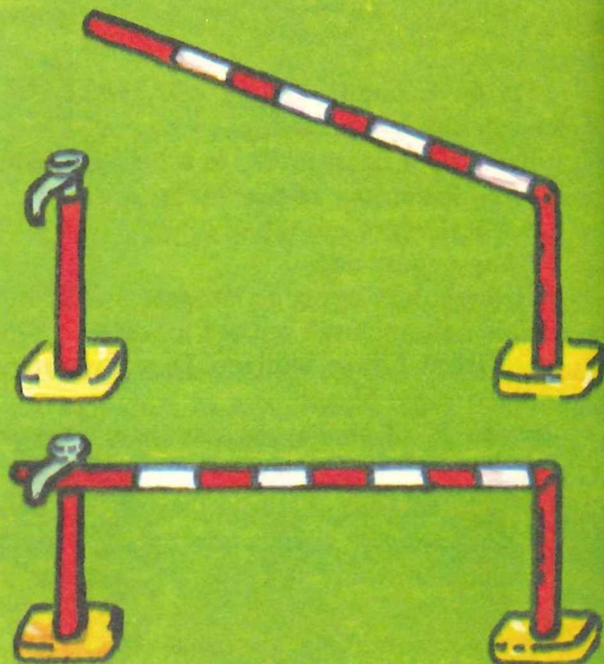
Jó éjszakát.

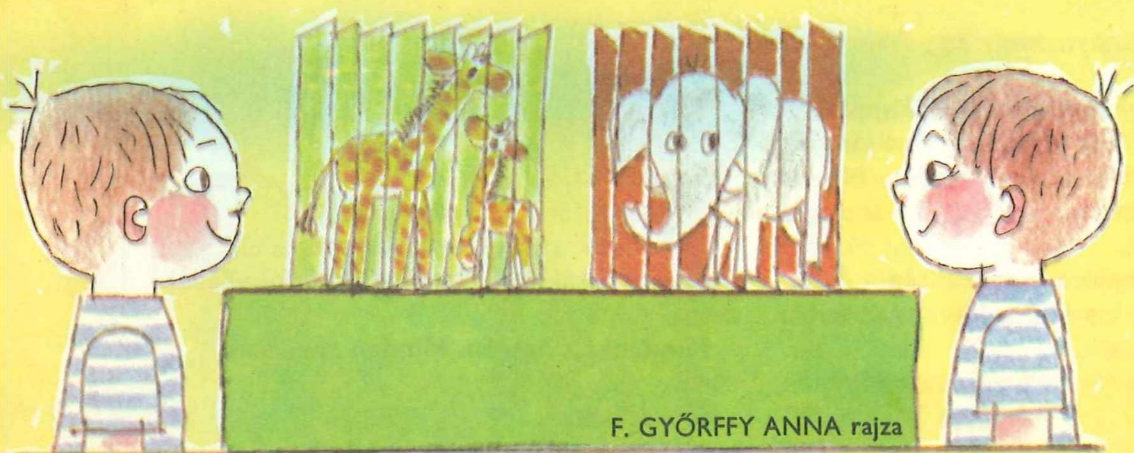
Szabad az út?

A legtöbb gyereknek van kis vonata, autója. Ahol pedig vonat és autó közlekedik, ott sorompóra is szükség van. Ezt az egyszerű sorompót percek alatt elkészítheted két piros műanyag szívószálból, két szál gyufából, két radírgumiból és egy miltonkapocsból. Hajlítsd meg az egyik szívószálat olyan magasságban, amilyen magas sorompóra szükséged van. Ha elengeded, rugalmasságánál fogva felemelkedik, mint egy igazi sorompó. Festéssel vagy ragtapaszból kerülhetnek rá fehér csíkok, aztán már csak valamilyen nehéz talpra kell erősíteni, hogy megálljon a lábán. Támasztékul vezess gyufaszálat a szívószál aljába, így jó erős lesz. A fejet törd le, dobd el. Lyukaszd ki egy vastagabb radírgumi közepét, és szorítsd a lyukba a szívószál megerősített végét. Ugyanígy készítsd el a sorompó másik lábát is. Radír híján megteszi a gyurma vagy a sókerámia-talp is. A túlsó láb felső végébe szúrd egy miltonkapocs egyik szárát, a másikat pedig hajlítsd meg rajzunk szerint. Szabad az út? Akkor felemelkedhet a sorompó, indulhatnak a kisautók!

K. M.







F. GYŐRFFY ANNA rajza

Innen is más — onnan is más

(Útmutató a melléklethez)

Mellékletünkön *egy* képet látsz, de egy kis hajtogatással *kettő* lehet belőle. Mást mutat, ha jobbról nézed, mást, ha balról! Nem hiszed? Próbáld meg magad is! Hajtogasd a képet harmonika formára: ott, ahol a felső peremen pontokat látsz, hajtsd a képet mindig kifelé. A fehér hátoldalak találkozzanak. A közbeeső csíkokon mindig befelé hajtsd a lapot: itt a színes oldalak néznek egymás felé. Így folytasd a hajtogatást, amíg csak lehet. Ha elkészültél, támaszd a képet a falhoz. Nézd meg innen is — onnan is. Összesen hány állatot látsz rajta?

K. M.

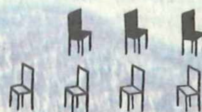
TORDON ÁKOS:

Anorákok

Elveszett egy anorák,
rátalált egy öreg rák.
Rátalált és belebújt,
belebújt és nagyot fújt.
Ollójával szétszabta,
nyolc darabra szabdalta:
nyolc fiára ráadta.
Örült a nyolc kicsi rák,
milyen szép az anorák,
szép is, jó is, kényelmes —
rákpapájuk élelmes.
Anorákos kicsi rákok
hordják is az anorákot:
nappal benne járnak,
éjjel benne hálnak.
Azóta a többi rák
minden vágya — anorák.
Megkérték az öreg rákot,
t a l á l j o n egy anorákot!
— Ó, micsoda bolondság! —
mérgedt meg az öreg rák,
és a parti köszörűshöz
vitte szép nagy ollóját.
A köszörűs orra lógott,
anorákját kereste,
az öreg rák az igazat
megmondani restellte,
így sietve odébbállt,
s anorákot soha többé,
soha sehol se talált.



KOLTAI ÉVA rajza



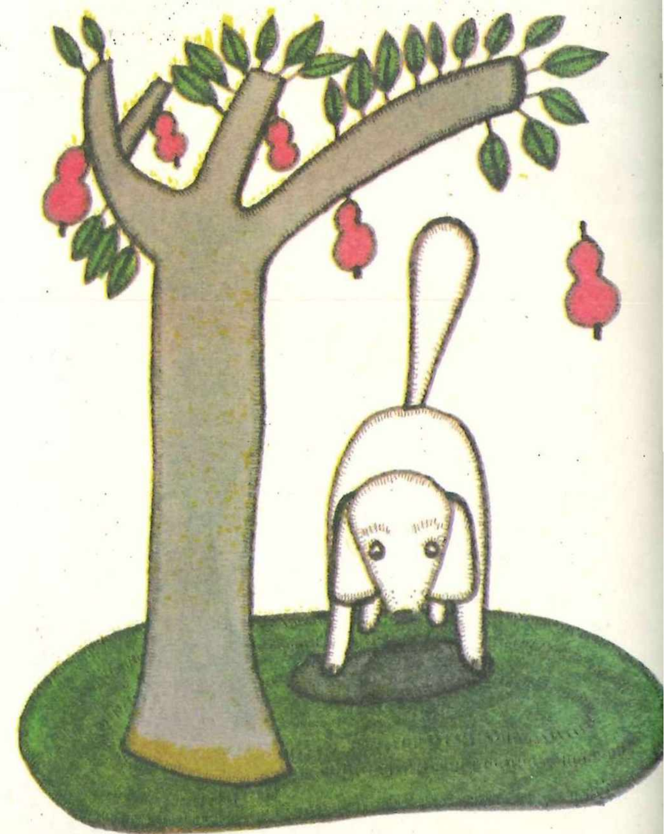
ZELK ZOLTÁN:

Születésnapi ajándék



A körtefa öreg volt, a legöregebb a kert fái között, mégis ő ébredt leghamarabb, ha nem is az első, de a második kakasszóra. Fölébredt, aztán nyújtózkodni kezdett, ahogy az öregek szoktak, s a földre dobott néhány puhára érett körtét. Szívesen ringatta volna ugyan még őket, de Tisza, a sárgásfehér kuvasz mégis azt hitte, hogy az ő bosszantására dobta le a megérett gyümölcsöt. Más is így hihette volna, ha legmélyebb és legszebb álma közben az orrára koppan egy jókora körte. Mert Tiszával ez történt. Miután elvégezte éjszakai munkáját, elénekelte a holdnak a legbánatosabb kutyanóta néhány strófáját, megkergetett két macskát, megszidott három részeg embert, s minden órafordulón világgá kiáltotta: „Róka, farkas rettegjen — kertünkben ne settegjen!" — mondom, miután becsülettel elvégezte a kuvaszok éjszakai munkáját, lefeküdt a körtefa tövébe, és elaludt. Így történt aztán, hogy legjava álma közepén orrára koppant egy jókora körte.

Azt mondjátok, egy kuvasznak lehetne annyi esze, hogy gyümölcsérés idején ne feküdjön körtefa alá. Én mégis azt mondom, hogy ez a Tisza nagyon okos kuvasz volt, olyan okos, hogy olvasni tudott az emberek tekintetéből, kitalálta a gazdája gondolatát. Hogyne tudta volna hát azt is, hogy a megérett körte lepotyog a fáról. Mégis, álló hónapja minden hajnalban a körtefa alatt aludt, éspedig azért, mert kincset őrzött ottan. A kincset ő maga ásta el egy hónappal ezelőtt. Mert nemcsak okos volt, hanem olyan nagyon okos, hogy azt is tudta, mikor van a születésnapja. Ezért ásta el a kincset, egy jókora csontot, arra készülve, hogy az lesz a születésnapi lakomája. Úgy féltette, vigyázta ezt a csontot, hacsak tehette, min-





dig ott ólálkodott a körtefa tövében, aludni pedig a világért sem aludt volna máshol, nehogy valamelyik csavargó kutya kiássa. Mégis kiásták, mégis elvitték. Méghozzá Tisza legjobb cimborája, a szomszéd udvarban élő Sajó. Sajó is kuvasz volt, ő is sárgásfehér színű, és ő is okos, talán még okosabb Tiszánál. Olyan nagyon okos, hogy nemcsak a maga, hanem legkedvesebb barátja, Tisza születésnapját is számon tartotta. Törte is a fejét, mivel ajándékozhatná meg, s éppen ezen tűnődött akkor is, amikor átment látogatóba a Tisza lakta kertbe. Ekkor történt, hogy a körtefa alatt csodálatos szag ütötte meg az orrát, persze hogy nem nyugodott addig, míg meg nem találta s ki nem ásta a csontot.

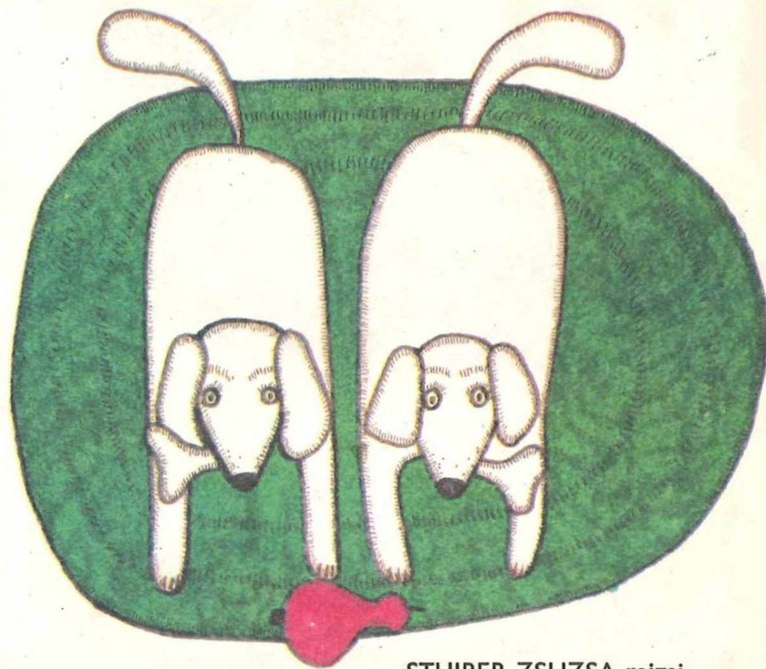
„No hiszen, megvan a születésnapi ajándék!" — gondolta örömmel. Azzal aztán szájába kapta a csontot, hazaszaladt, s elásta ő is, de a maguk kertjének körtefája alatt.

A többit már egy veréb is kitalálhatná, de még egy akármilyen bogár is. Eljött a születésnap, és Tisza már hajnalban nekiállt kiásni a csontot. Képzelhetitek, mit érzett, amikor hűlt helyét találta. Még a pirosló hajnali eget is feketének látta bánatában, de még a felkelő napot is, és arra gondolt, legjobb lenne világgá menni, egy percig sem maradni abban a faluban, ahol ilyen csúfság érheti minden házőrzők legkülönbjét, a kuvaszt.

De ebben a pillanatban átugrott a kerítésen és előtte termett Sajó. Hozta fogai közt a drága kincset, a Tisza elásta, Sajó kikaparta csontot, hozta, mint születésnapi ajándékot, hozta olyan baráti szívvel, olyan fénylő, tiszta jósággal, hogy ez a szeretet és jóság ott csillogott a szemében, az orra hegyén, de minden szál szőrén is. Ez a csillogás volt az, ami rögtön eloltotta a nekikeseredett Tisza haragját. Úgy tett, mintha most látná először a kívánatos csontot, és három nevetőset vakkantva így szólt:

— Köszönöm, hogy jó szívvel vagy hozzám, hogy nem feledkeztél meg születésnapomról, hogy ilyen szép ajándékot hoztál. De az már csúnya dolog lenne, ha egyedül lakomáznék. Láss neki te is, fele az enyém, fele a tied...

Így aztán ketten ették meg a jóízű csontot, s utána, mikor már a szájukat nyalogatták, a körtefa is lehajított eléjük két szép piros gyümölcsöt. Hogy megették-e, azt nem tudom, mert nem tudom, hogy esznek-e a kutyák csont után körtét. Ha nem esznek, elég bolondok, mert kevés gyümölcsnek van olyan jó íze, mint a kívül piros, belül vajszínű körtének.

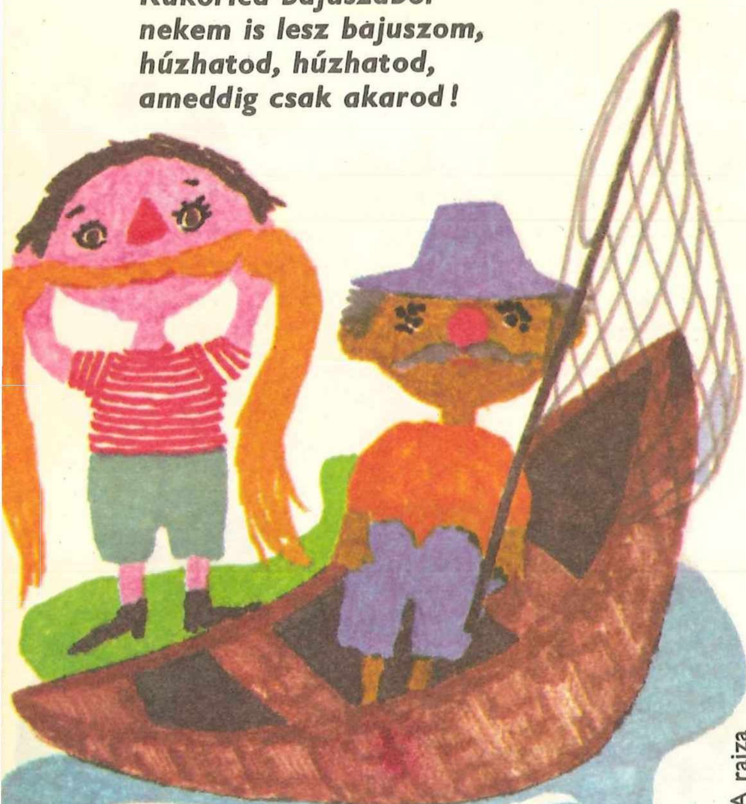


STUIBER ZSUZSA rajzai

ESZES KATALIN:

Bajusz

Kukorica bajuszából
nekem is lesz bajuszom,
húzhatod, húzhatod,
ameddig csak akarod!

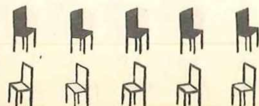


STUIBER ZSUZSA rajza

GARAI PÉTER:

A halász

Azt mondta az öreg halász:
éjjel kint a vízen talász,
otthonom egy kajla ladik,
amíg ki nem hajnaladik.



L. KAPUVÁRI LÍDIA:

Mondóka a harisnyanadrágomról

Volt egyszer egy harisnya-
hari- hari- harisnya- harisnyanadrág.

Ami-ami-amibe
— Anyu szólt, hogy —
bújj bele!
Gyorsan-gyorsan bújj bele!
Meddig várjak rád!

Jobbról-balról húzgáltam, huzi-huzi-húzgáltam,
de harisnyanadrágban —
én még ilyent, ilyent, ilyent:
soha-soha nem láttam!

Soha-soha-soha-soha-soha eddig nem láttam!...

Teke-teke-tekeredett,
a lábamra cseteredett.
Mindig elöl volt a sarka,
biztos, biztos, egész biztos,
— rosszul lehetett megvarrva.

Anyu jött nagy mérgesen:
— Miért játszol, édesem!
Ejnye, ejnye, te kis haszon-haszontalanság!
Lenne inkább rajtad már az a
hari-hari-harisnya-harisnyanadrág!

Kézbe kapta, rám adta — egy ránc se maradt rajta!

Nem hiszem, hogy manapság
lenne még egy ilyen huncut, ilyen huncut harisnya-
hari-hari-harisnya — harisnyanadrág!...



SOMORJAI ÉVA rajza

SZŰCS IMRE:

BARÁTSÁG

Pistivel együtt járunk a Tiszára. Odafele ő nyomja a pedált, visszafele én. A kifogott halakat megfelezzük. Ha pedig még egy nyiszlett keszeghez sincs szerencsénk, akkor se csüggedünk. Jó szívvel elfogyasztjuk egymás uzsonnáját, s aztán napestig barátkozunk a folyóval és a bőrünket simogató szőke napsugárral.

Pisti a legjobb barátom. Még sose emelt rám kezet. De az éhes szúnyogokat mindig ő veri agyon a hátamon.

Pisti nekem adta egyszer a bambuszbotpecáját. Én meg teleszedtem a markát — pirosgilisztával!



SOMORJAI ÉVA rajza

BALBINKA

ANNA HOFFMANN lengyel grafikusművész rajzai













MAKK MARCI JÁTÉKÖTLETEI:

Akadályjárás

Tarts egy övet vagy egy kötelet magad előtt kifeszítve a csípőd magasságában. Lépd át az egyik, majd a másik lábaddal, mint egy akadályt. Most a hátad mögött van a kötél. A fejed fölött átemelve hozd ismét magad elé; így folytasd az akadályjárást.



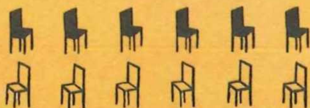
SZÁVAY EDIT rajzai



Akadályjárás oldalra

Újból fogd meg a kötelet vagy az övet, feszítsd ki a csípőd magasságában, de most az oldalad mellett. Az egyik karod elöl legyen, a másik hátul. Lépj át a kötélen előbb az egyik, azután a másik lábaddal, anélkül, hogy a kötél irányát megváltoztatnád. Most a másik oldalad mellett van a kötél. Emeld át a fejed fölött az előbbi helyére, így haladj oldalra, amíg csak jólesik. Ha többen vagytok, versenyezhettek: ki jut messzebbre?

DEMETER RÓZSA





Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők, kedves Felnőttek!

Több olvasónk ebben a hónapban megy először óvodába, bölcsődébe. Sok új, ismeretlen dologgal találkozik, és sok olyannal, amit otthon már megszokott, megtanult. Ezek egyike a napszakok ismerete. Kérjük, tanítsák meg erre a gyereket, vagy ha már tudja, ismételjék, rendszerezzék ismereteit.

Mit csinálunk, hogyan köszönünk, mit eszünk, milyen ruha van rajtunk, mi a dolgunk reggel, délben, este? Honnan tudjuk, hogy milyen napszak van? Hogyan segítjük egymást, hogy mindennel elkészüljünk a maga idejében? Beszélgessenek a gyerekkel ezekről a dolgokról, különösképpen akkor, ha még nem járt óvodába. Kérdezzenek a képen látottakról; mondja el a gyerek, amit a képen lát, és azt is, hogy otthon mindez mikor és hogyan történik.

Rajzunkon három színhelyen, három napszakot ábrázoltunk. A napocska felkel, később az égbolt közepén süt, azután lenyugszik; az óra reggelt, delet, majd estét mutat;

az emberek felkelnek, végzik a dolgukat, és este hazamennek.

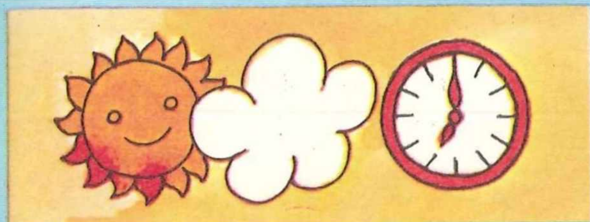
Ha felébredünk, jó reggelt köszönünk. Így köszönnek a gyerekek is az óvodában, a felnőttek is a munkahelyen. Napközben jó napot kívánunk egymásnak — akár mi megyünk valahová, akár hozzánk jönnek — este jó estét, lefekvéskor jó éjszakát.

Lássuk: kinek mikor mi a dolga. Reggel felkelünk, mosdunk, felöltözünk, reggelizünk. Édesanya, édesapa dolgoznak, igyekezniük kell. A gyerek azzal segít, ha könnyen kel fel, egyedül öltözik, befűzi a cipőjét. A felnőtt ezalatt reggelit készít, rendbe teszi a lakást.

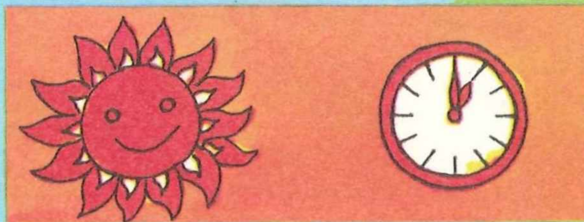
Napközben dolgoznak a szülők, a gyerekek bölcsődében, óvodában vagy iskolában vannak, némely kisgyerek otthon marad az édesanyjával. Az óvodában — iskolában játszanak és tanulnak a gyerekek.

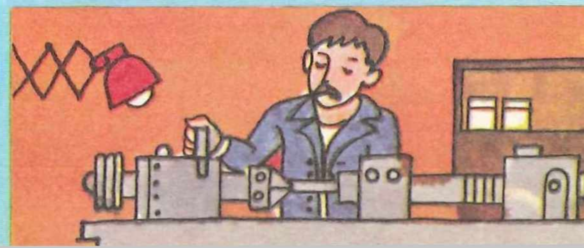
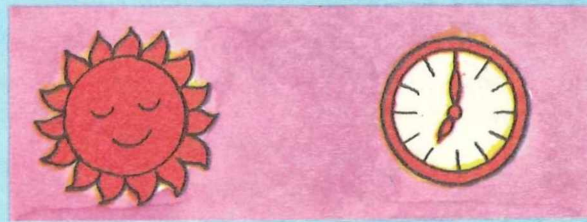
Munka után édesanya, édesapa bevásárol, hazatér. Este újra együtt a család. A felnőttek megosztják a munkát: egyikük vacsorát készít, a másik a gyerekkel foglalkozik. Beszélgetnek, tévét néznek, egy kicsit játszanak is együtt. Fürdés, vacsora és az esti mese után a gyerek aludni megy, a szülők tisztát készítenek másnapra, megterítenek a reggelihez, olvasnak, lefekszenek.

Jó éjszakát mindenkinek! R. K.










SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK BOHÓCKODNAK

Elbújt a nap. Szél támad,
zúgatja a tölgyfákat,
s hamarosan — cseppre csepp —
az eső is megered.
Marci, Berci, Bori éppen
labdázott az erdőszélen.
Most hát gyorsan körülnéznek:
hol találnak menedéket?
— Húsz lépés meg öt ugrás;
ott a pompás esőház!

Nem áznak már, nem is fáznak
oltalmában a faháznak.
Ámde Bori pityereg:
— Unatkozom, gyerekek.

Berci már-már szintén szipog,
s ekkor így kiált fel bátyja:
— Hogy lehettek szomorúak?
Hiszen megyünk Afrikába!

Sőt, már itt is vagyunk. Tessék!
Figyelmesen nézzetek szét!
Az eső is éppúgy zuhog,
ahogy Afrikában szokott.

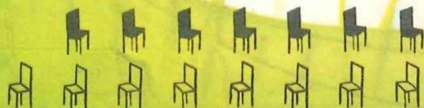
Még egy perc, és láthatjátok
a hatalmas elefántot.
Egyik füle útilapu,
másik füle martilapu...
De jó, hogy a lapulevél
épp elefántfül alakú!
Ott repül egy papagáj;
sárga csőre be nem áll.
— Krémes krokodilust kérrrrek... —
ilyen csacskán kiabál.

SZÁVAY EDIT rajzai



Bercinek is kedve támad:
— Gyere, bátyó, tartsd a vállad,
felmászom rád... így csinálok
két medvéből e g y zsiráfot.
Borika már mosolyog,
és a száját nagyra tátja:
— Rettegjetek! Én vagyok
a puszták vad oroszlánja.

Míg ők hárman *majomkodnak*
(Afrikához ez is illő),
felbukkan a ragyogó nap,
s elillan az esőfelhő.

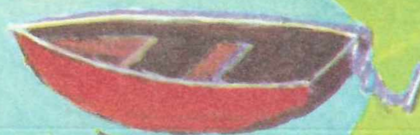






SZÁVAY EDIT rajza



















KEREKECSKE, DOMBOCSKA...

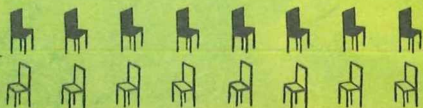
Keress ezen a képen dombhoz hasonló, másképpen **domború** formákat. Állatokon, növényeken, tárgyakon is találhatsz ilyeneket. Könnyen megismerheted őket görbe hátukról, amely középen a legmagasabb. Ilyesféle például a kalap.

Ha felfordítod, éppen ellenkező formát mutat: megint csak görbe — de most az alja —, és a közepén a legmélyebb. Úgy mondják: **homorú**. Keress homorú formákat is a képen.

Hányat találtál? Rajzolj Dörmögőnek egy papírra annyi kalapot, mint ahány domború formát találtál, és annyi fordított kalapot, mint ahány homorú formára akadtál. Rajzodat küldd el szerkesztőségünknek.

Jól figyelj: nem minden domború vagy homorú forma kerek! Homorú például a kanál is, pedig a pereme tojás alakú! Ugyanígy lehetnek másféle alakú dombok is.

K. M.



Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: 1374 Budapest, VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyed évre 12,—, félévre 24,—, egész évre 48,— Ft.
80.0558 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
Index: 25.193